

Sajtóközlemény

Köszönöm, hogy eljöttetek, de egyben nagyon sajnálom, hogy a médiához kell fordulnom a magyar úszó sport fejlődése érdekében.

2012-ben azért költöztem haza, hogy részese lehessenek a magyar úszó sportnak, a magyar sportéletnek és ezáltal megpróbáljam inspirálni a jövőbeli generációkat.

Azzal kellett szembesülnöm, hogy bár a Magyar Úszó Szövetség elvárja a világszínvonalú eredményeket, az ő oldalukról közel sem biztosított a világszínvonalú háttér. Úgy érzem, hogy a vezetők megelégedtek a magyar úzás jelenlegi helyzetével, és nem gondolnak arra, hogy mi lenne szükséges az előrelépéshez.

A közvéleménynek úgy tűnhet, hogy minden jól működik, hiszen mi, versenyzők folyamatosan hozzuk az érmekeket a nemzetközi versenyekről, de az igazság az, hogy a rendszer hibás és nem tudom tovább azt tettetni, hogy minden rendben van.

A Magyar Úszó Szövetség egy olyan rendszert épített fel, ahol az úszók és edzők arra pazarolják a legtöbb idejüket és energiájukat, hogy folyamatos harcot vívjanak a szövetséggel házon belül. A legtöbbjük nincs tisztában az elvárásokkal és célokkal mivel nincsenek pontosan lefektetett szabályok és követelmények. Ezáltal azt sem tudhatják, hogy a munkájuk elegendő-e ahhoz, hogy bekerüljenek a válogatott keretbe vagy sem. Olyan esetekben, amikor mégis sikerül valami különlegeset elérni és jól teljesíteni, akkor sem tudhatják a versenyzők, hogy ez pontosan mit is jelent az ő saját pályafutásukban és a magyar úszósportnak. Ha valaki végül veszi a bátorságot és úgy dönt, hogy kiáll az igazáért, azt a szövetség elutasítja egy szimpla magyarázattal, vagy egész egyszerűen tudomást sem vesz a problémáról.

Ezekkel a kijelentésekkel tudom, hogy saját magamat teszem ki esetleges támadásoknak, de ezt vállalom, mert úgy érzem, hogy eljött az ideje, hogy kiálljak nem csak magamért, hanem a többi magyar úszóért is. Az én szememben az úszó karrierem úgy teljes, ha sikerül a hazai úszósportban pozitív irányú változást elérnem. Nekem ez nem az érmeim számáról vagy a versenyeken nyert pénzüsszegekről szól. Szerencsés helyzetben vagyok, hogy most kiállhatok azokért az úszókért is, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy felszólaljanak, mert attól félnek, hogy azt a minimális támogatást is elveszítik, amiben jelenleg részesülnek.

Ezt a harcot három éve próbálom zárt ajtók mögött, házon belül megvívni a Magyar Úszó Szövetséggel, de sajnos a mondanivalóm mindvégig süket fülekre talált.

Ha a szövetség jól működne, a sportolóknak és a velük dolgozó edzőknek pontosan kijelölt és előre meghatározott céljaik lennének, és nyugodtan dolgozhatnának annak tudatában, hogy ha ezeket a célokat és követelményeket teljesítik, akkor annak meglesz az eredménye és megkapják a pozitív visszacsatolást. Egy ilyen, partneri együttműködésben figyelembe veszik az úszó személyes és a magyar úszósport érdekeit is - a sportoló minden reggel annak tudatában ébredhet, hogy a munka, amit elvégez hatékony, célravezető és nem hiábavaló. Ettől lesz motiváló és teljes egy sportoló karrierje.

A Shane-nel közösen vezetett programunkat folyamatosan elemezzük, hogy hogyan tudnánk még tovább fejlődni. A mi elsődleges szabályunk, hogy soha nem elégszünk meg a jelenlegi helyzetünkkel. Hisszük, hogy ha nem fejlődünk és haladunk előre, akkor az azt jelenti, hogy visszafelé lépegetünk. Mindig feltesszük magunknak a következő kérdéseket:

- Mi az, amit nem csinálunk elég jól?
- Mi az, amit jól csinálunk, de lehetne jobban is?
- Hol tudunk még fejlődni?

Akárhányszor tettük fel magunknak ezeket a kérdéseket, ha őszintén megválaszoltuk őket, jelentős előrelépéseket tapasztaltunk - ezt a folyamatos kiemelkedő eredményeink is bizonyítják. A kazanyi világbajnokság után is feltettük magunknak ezeket a kérdéseket. Azzal, hogy sikerült megdöntenem a 200m vegyes világcsúcsát és két másodperccel a világ elé kerülnöm, nyilvánvaló olimpiai aranyesélyessé váltam. Tudjuk, hogy meg kell próbálnunk még tovább fejlődni. Ehhez a technika és az edzések tökéletesítésén kívül találtunk több más tényezőt is, ami segíthetne, hogy a programunk még teljesebb legyen. A változások azonnali bevezetése egy ilyen fontos időszakban nagyban hozzájárulna ahhoz, hogy az olimpiai döntőre továbbra is úgy tudjak tekinteni, mint akármelyik másik versenyre.

A változtatások, amiket idén szerettem volna a programomhoz adni, nemcsak engem segítenének, hanem hosszú távú, pozitív hatásai lennének a jelenlegi és a jövő úszó generációi számára is, hiszen a megszerzett tudás és tapasztalatok az egész magyar úszó társadalmat előre vihetnék. Ezen kívül, a változtatások nagyban segítenének, hogy a testemet fizikailag olyan állapotban tudjam tartani, hogy még a 2020-as tokiói olimpián is versenyezni tudjak.

Sajnos többszörös tárgyalás, egyeztetés és hivatalos megkeresés után sem sikerült a kéréseimet teljesíteni. Ezen kérések teljesítését a Magyar Úszó Szövetség attól tette függővé, hogy az arcomat és a nevemet adom-e a 2017-es budapesti úszó világbajnokság reklámozásához. Ezt én megdöbbenve hallottam, hiszen eddig mindig azt hangoztatták, hogy azok kaphatják meg ezt a plusz támogatást a felkészüléshez, akik eredményt hoznak egy világversenyről...tudjátok, az a bizonyos mézesmadzag.

Nálam itt telt be a pohár. 2011-ben a világbajnoki hatodik helyemmel eredménytelennek, csalódásnak könyveltek el, így nem kaphattam plusz támogatást. 2012-ben az olimpiai 4. helyemmel szintűgy. Nem panaszkodtam, mert elhitették velem, hogy nem hoztam eredményeket, így nem is jár a plusz támogatás. A legnagyobb meglepetésemre azonban, 2013-ban 2 világbajnoki aranyéremmel a zsebemben sem kaptam meg ezt a támogatást. A talán még eredményesebb 2014-es év sem hozta meg a várt segítséget a Magyar Úszó Szövetségtől. És most, hogy a 2015-ös eredményeim sem elegendőek ahhoz, hogy teljesítsék a kéréseimet, el kellett, hogy gondolkozzak, mégis mi az, amit még el kell érnem ahhoz, hogy biztosítsák a felkészülésemhez szükséges feltételeket?

Ez egyben arra is ráébresztett, hogy mit érezhet a többi úszó és edző, akik még olyan helyzetben sincsenek, mint én. Ha nekem harcolnom kell ezekért a dolgokért az én eredményeimmel, akkor mi lehet a helyzet a többi úszóval? Ők mégis miben reménykedhetnek? Eljutottam arra a pontra, hogy már nem vagyok biztos benne, hogy van valami annak a mézesmadzagnak a végén vagy sem.

Kérlek, ne értsetek félre. Ez nem a pénzről szól. Nem pénzügyi támogatásról beszélek. Megengedhetném, hogy kifizessem magamnak azokat a dolgokat, amikre szükségem van. Nem okozna problémát, hogy továbbra is a fejlődésembe fektessem a versenyeken megnyert pénzdíjakat, de ha ezt megteszem, akkor akaratlanul is felmerül a kérdés: mégis mire van a Magyar Úszó Szövetség? Mit csinálnak, ha nem az úszóik számára biztosítják a lehető legjobb feltételeket? Hogyha nekünk, úszóknak és edzőknek kell a kutatásokkal, elemzésekkel, edzéssel és a versenyzéssel is foglalkozni, akkor mégis mi marad a szövetségre ebben az

egyenletben? Ráadásul tapasztaltam, hogy a sportolók, akik ellen versenyzünk, olyan támogatásban részesülnek, amit mi itt, Magyarországon elképzelni sem tudunk.

Őszintének kell lenni magunkhoz ahhoz, hogy fejlődni tudjunk. Együtt kell dolgoznunk és közösen kell feltennünk magunknak a nehéz kérdéseket. Nekem hatalmas csalódás volt, amikor rájöttem, hogy a szövetség teljes mértékben az úszótól vár el mindent. Ebben a partneri együttműködésben, a szövetségnek kellene, hogy felkészült és jártas legyen a legújabb technológiát, fejlődéseket illetően és az eredményeket és tapasztalatokat az ő feladatuk lenne kérés nélkül is az úszók részére bocsájtani.

Olyan ambiciózus emberekre van szükségünk a Magyar Úszó Szövetségben, akiknek az az elsődleges célkitűzésük, hogy a lehető legjobb feltételeket teremtsék meg és segítsék az úszóinkból kihozni a maximumot. Sajnos a jelenlegi vezetés elégedett azzal, ahogy most működnek a dolgok. Elégedettek, hiszen jönnek az eredmények. Az én véleményem szerint azonban nem szabad addig várni az önvizsgálattal és a változtatással, amíg túl késő nem lesz és teljesen össze nem dől a rendszer.

Én mindig is a legtöbbet próbáltam kihozni magamból és a velem dolgozó embereknek sem engedem meg, hogy a legjobbjuknál kevesebbel beérjék. Hihetetlenül tehetséges emberek vannak az országunkban és őszintén hiszem, hogy a világ egyik legerősebb úszó nemzete lehetünk. De akkor miért dőlünk hátra és elégedünk meg a jelenlegi eredményekkel? A magyar úszósportban igenis mindenkinek magasabbra kell tennie a lécet, kivenni a részét a munkából, hogy úgy képviselhessük Magyarországot, ahogy az megérdemli- és itt nem csak az úszókról beszélek.

A célom mindig is az volt, hogy úgy hagyjam abba az úszást, hogy valamit tettem a sportág fejlődéséért. Felelősségemnek éreztem, hogy elmondjam a véleményemet, és hogy megosszam a nézeteimet. Lehet, hogy ez sok embernek nem fog tetszeni, de az előrejutás és jobbá válás néha fájdalommal jár.

Kérlek, ne vegyétek ezeket a meglátásaimat a Magyar Úszó Szövetség elleni támadásnak. Ennek a sajtótájékoztatónak az a célja, hogy meginduljon egy pozitív irányú párbeszéd és változás a magyar úszósportban.